

έμισα τοῦ ἀνηψιοῦ της τοῦ Φρανγγόπουλου τοῦ Χρουσάκη καὶ ὅτι ἄλλα εύρισκουνται μέσα | εἰς τὸ σπίτι κασέλες καὶ εἰ τι ἄλλα εύρισκουνται τὰ ἔμισα τῆς νύφης της τῆς χήρας καὶ τ' ἄλλα ἔμισα τοῦ ἀνηψιοῦ της τοῦ Χρουσάκη, ἀκόμη λέγει πῶς ἔχει δυὸς καντηλιερόλυχνους | μονόφτυλους καὶ νὰ διαλέγῃ ἡ χήρα ὅποιο τῆς ἀρέσει νὰ τὸν παίρνῃ καὶ νὰ παίρνῃ καὶ ἔνα | καντηλιέρι καὶ ἔνα βατζέλι διὰ νὰ τὸς κάνῃ τὰ κόλλυβα. Ἀφήνει καὶ τὸ ἀμπέλι καὶ [τὸ] καυκάρι ὅποὺ ἔχει στὸν Ἅγιον Παντελεήμονα τοῦ ἀνηψιοῦ της τοῦ Μαρκάκη νὰ | κάνῃ τὲς ὅξοδες τῆς ταφῆς της καὶ νὰ βάνῃ καὶ πέντε ἱερεῖς νὰ τὴν μνημονεύγουν ώς τὸν | χρόνο. Ἀφήνει καὶ τῆς ἀνηψιᾶς της τῆς Ἐργίνας μία κασελοπούλα καὶ νά' ναι βέβαιο | καὶ τὸ γράμμα ὅποὺ τῆς ἔκαμε διὰ τὸ σπίτι ὅποὺ τῆς ἄφηκε. Ἀκόμη λέγει πῶς στέρ | γει ἐκεῖνο ὅποὺ ἄφηκεν ὁ μακαρίτης ὁ γιός της τῆς συνβίας του καὶ ἀνισώς ὁ Θεὸς ἥδε | λεν τῆς δώσει τὴν ὑγεία νὰ εἶναι κρατημένος ὁ συμπέδερός της ὁ ἀφ(έντης) Ἄντωνης | νὰ τὴν προμηδεύγῃ μὲ τὸ ἐδικό της. Τόσον δέλει καὶ παρανγγέλλει καὶ μὲ κάθε κα | λλιότερον μόδο ξετελεύγει καὶ ὅντεν ἔλδη ὁρισμὸς τοῦ ἐλεήμονος Σωτῆρος νὰ πάρῃ | τὴν ἀμαρτωλήν της ψυχὴν δεληματικῶς τὴν παραδίνει εἰς τὴν ἄπειρόν του ἐσπλαχνία | παρανγγέλοντας ὅτι τὸ παρὸν νά ἔχῃ τὸ στέρεον βέβαιον καὶ τὸ ἀχάλαστον. | Ἀκόμη λέγει πῶς νὰ εἶναι κρατημένος ὁ ἀφ(έντης) ὁ Χρουσάκης ὁ ἀνηψιός της | νὰ τῆς κάνῃ μία λειτουργία τὸν κάθε χρόνο ἔως φόρου ζωῆς του διὰ τὸ σπίτι | ὅποὺ τοῦ ἄφησεν καὶ εἰς ἐνδειξη γράφει κάτωθεν ἡ ἀρχόντισσα ἡ Μαργαρίτα | μὲ ἀλλονοῦ χέρι μὴν ἔχοντας αὐτὴ γράμματα καὶ ἀξιοπίστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν καὶ τὰ ἔξῆς.

—μαργαρίτα Θεοφηλάχτου στέργο και βεβεόνο το παρό και μην ἔχόντας γράμμα | τα επαρακάλεσε ἐμέ τόν ίκονόμο καρατζηά και μαρτηρό στη παρόν.

—ο σάκελλάρι(ος) τριβιζάς μάρτηρό ως ἄνοδεν.

—Γεώργι(ος) ιερεύς ο μελισουργ(ός) μαρτιρῶ ως ἄνοδεν.

Τζαμπατής Κορονέλλος Καντζελάριος Ναξίας | Γεγραφα.

38

Σταυριανός Μιχαλίτζης, πρωτονοτάριος και φανερός καντζελάριος

Συνυποσχετικό

172[.....]

[.....Κυρίου.....172.....]

| Τρέχοντας μερικὲς διαφορὲς [ἀνάμεσον] τοῦ μισὲρ Ἄντωνᾶ Πολίτη καὶ Βασίλη Πολυκρέτη διὰ νὰ | λείψουσι ἀπὸ [σύγχισες] ταραχὲς καὶ κρι-

σολογήματα όμογνιασμένοι καὶ τὰ δύο μέρη δέονται καὶ παρακαλοῦσι | ψηφί[...] καὶ ἀποκατασταίνουν διὰ ἄλμπιτρους καὶ αἴρεται κριταὶ καθὼς ἐδέλασι τὲς παρρησιάσει καὶ τὲς | φανερώσει ἐκ στόματ[ος] καὶ διὰ γράφου. Ἡ ὅποια τος διαφορὰ εἶναι ἀπάνω διὰ ἔνα κομμάτι χωράφι | ὃ ποὺ εἶναι εἰς τὴν τοποδεσίαν τῆς Ἀμόμιξης μὲ ἐλιὲς καὶ συκὲς μέσα λεγόμενον Σιμολιὰ τῆς Μουρίν(ας). | Όδεν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ μισέρ Άντωνā Πολίτη βάνει καὶ ἀποκαταστήνει τὸν ἀφ(έντη) Ιάκωβο Σουμμαρί | πα ποτὲ Χρουσῆ καὶ ἀπὸ τοῦ Βασίλη Πολυκρέτη βάνει τὸν ἀφ(έντη) Χρουσῆ Μπαρότζη ποτὲ Τζωρ | τζέτου νὰ ἐρευνήσουσι καὶ νὰ ἔχετάσουσι ὅλην τος τὴν διαφορὰν ὡς ἄνωδεν καὶ νὰ ἀποφασίσουν | ἐν Χριστῷ ὅλον ἐκεῖνο ὃ ποὺ εἶχασι γνωρίσει καθαρὰν δικαιοσύνην καὶ ἴσιότητα, ὑποσχόμενα τὰ | ἀμφότερα μέρη νὰ κρατήσουσι στερεὸν βέβαιον καὶ ἴναπελάμπιλε καὶ ἀχάλαστον ἐκεῖνο ὃ ποὺ ἥδελαν ἀποφασίσουν οἱ ἀφ(έντες) ἄλμπιτροι, εἰς ὑπόσχεσιν αὐτονῶν καὶ τῶν ὑπαρχόντων τος παρόντων καὶ | μελλόντων καὶ κοντάνα ὃ ποὺ παρεβῇ ἀπὸ τὸ παρὸν ρεάλια δέκα, πληρώνοντάς τα πάλε τὸ παρὸν | νὰ εἶναι βέβαιον ἀχάλαστον καὶ ἴναπελάμπιλε. Καὶ οὕτως βεβαιώνεται διὰ ἀξίων καὶ πιστῶν μαρτύρων | μὲ τὴν φανερή μ(ας) ὑπογραφὴν εἰς ἀσφάλειαν.

—Βασίλης Πολυκρέτης βεβαιώνω τὰ δπιστεν καὶ μὴν ἔχοντος γράμματα ἐπαρακάλεσεν ἐμένα τὸν | Άντωνη Λουρεδᾶνο καὶ ἔγραψα διὰ λόγουν του καὶ μαρτυρῶ.

—Άντωνᾶς Πολίτης στέργω τά ἄνωδεν.

—Μπερνάρδος Μπαρότζης μαρτυρῶ ὡς ἄνωδεν.

Καγῶ σταυριαν(ος) μιχαλίτζ(ης) πρωτονοτάρι(ος) Καὶ φανερ(ός) Καντζελλάρι(ος) αξι(ας) | ἔγραψα κ(αι) υπέγραψα.

39

**Στέφανος Τ(ρ)ούμπίνος, νοτάριος και καντζελλάριος
Πώληση (εκκλησίας) ... 1732[...]**

Εἰς Δόξα Θεοῦ ἀμήν, 1732 [...].

Προσωπικῶς καὶ δεληματικῶς ἐνεφανίσθη ἐμπρὸς ἐμοῦ νοταρίου | καὶ εἰς τοὺς κάτωδεν παρακαλετοὺς καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους ὁ μισέρ | Γιώργης Σπανὸς ἀπὸ τὸν Καλόξυλο λέγοντας πως ἔχει μίαν | ἐκκλησίαν ὀνομαζομένη Παναγία Καλαβριανὴ τοποδέμε | νη στὸ Δαμίνο ἡ ὅποια εἶναι γονικήν του. Τώρι δέλει μὲ καλήν | του δέληση καὶ τὴν πουλεῖ καὶ τὴν δίνει τοῦ κὺρ Μάρκου Κωστατῆ | Ροδίτη ὡς διὰ γρόσα τριανταεπτά, ν(ούμερο) γ(ρόσια) 37, ὡς καθὼς | ἐσυφωνῆσαν καὶ

